

Ürəklərdə yaşayan qəhrəman

44 günlük Vətən müharibəsi günləri hamımızın cəbhədən gələn qələbə xəbərlərini həyəcanla izlədiyimiz günlər idi. Bir gün sosial şəbəkədə "Ucarlılar Bərgüşad kəndindən olan şəhidi Mehdi Niftalı Qnyaz oğlunu böyük bir izdihamla yola saldılar" xəbərini oxudum.

Bərgüşad kəndi Ucarda şəhidlərinə, müharibəyə gedib qəhrəmanlıq göstərən oğullarının sayının çoxluğuna görə Ucar rayonunda birincidir. 44 günlük müharibənin qəhrəmanlarından olan Niftalı əsgər yoldaşım Qnyazın oğlu idi. Həmin vaxt karantin rejimi olduğu üçün Bakıdan Ucara gedib-gəlmək mümkün deyildi. Ucara gedib dostumla bir yerdə olmaq, dərдинə şərik çıxmaq imkanım olmadığı üçün çox üzüldüm.

İllər sonra keçmiş əsgər yoldaşımın onun evində görüşdüm... Qarşımda 37 il əvvəlki şəh, sux, pəhləvan cüssəli Qnyazın əvəzinə indi belə dərddən bükülmüş, gözləri çuxura düşmüş, sinəsi dağlı, amma olduqca qürurlu bir ata dayanmışdı. Qəhrəman bir oğulun, vətəni canından çox sevib, ruhunu göylərə təslim edən bir oğulun atası... Gözlərimin içinə baxıb, məni tər-pə-dırnaq süzüb, təkrar qucaqlayıb başına basan dərddə dostum dillənir:

- Bilirdim ki, gələcəksən. Mənim qəhrəman Niftalımdan yazacağını çox gözləyirdim...

Dərddə atanın dodaqları titrəyir, gözündə yaş sellənir... Özünü toparlayıb əlinin arxası ilə gözünün yaşını silib söhbəti davam etdirir:

- Vaxt keçdikcə dərddə ağırlaşır, qardaş. Deyəsən bu dərddə məni aparacaq. Sən özün necə adam olduğumu gözəl bilirsen. Mən uşaqlarıma da ləyaqətli, vətəncanlı, qorxmaz olmağı öyrətmişəm. Altı övladım var idi, beş oğlan, bir qız. Niftalım beşinci idi... Özümüz

ailədə az uşaq olmuşuq. Çoxuşaqlı ailələrə həmişə həsəd aparmışam. Düşünmüşəm ki, çox uşağı olmağın nə ziyanı var?! Uşaqlar bir-birlərinə həyan, dayaq olurlar. Niftalı çox ailəcanlı, ata-ananın qədrini, böyük-küçüyün yerini bilən oğul idi. 9-cu sinfi bitirib Bakıya getmişdi. İşləyirdi, evi o dolandırır. Qazandığını özü yeməzdi, geyinməzdi, evə göndərirdi. Çox ürəyi açıq övlad idi. Vətənsəvər idi. Ermənilərin torpaqlarımızı işğal edib, insanların dədə-baba yurdlarından didərgin salınmaları ilə heç cür barışmırdı. 2016-cı ildə Aprel döyüşləri vaxtı hərbi komissarlığa müraciət edib döyüşlərə getmək istədi. Lakin ehtiyac olmadığı üçün onu cəbhəyə göndərmədilər. Amma bu dəfə Niftalı 21 sentyabrda Bakıdan evə yox, birbaşa Ucara, Hərbi Səfərbərlik üzrə Çağırış İdarəsinə gəlib oradan cəbhə xəttinə yollandı. Qeyrətli bala idi, vətəni, torpağını canından çox sevirdi.

Azərbaycanın igid oğlu kimi dünyanı tərkdən şəhid Niftalı Qnyaz oğlu Mehdi 2011-ci ildə şəhid Ağamusa Mustafayev adına 1 saylı məktəbin 9-cu sinfini bitirib. 2014-cü il iyulun 3-dən 2016-cı il yanvarın 2-nə kimi Azərbaycan Ordusunun sülhməramlı bölüyündə hərbi xidmətdə olub. 27 sentyabr 2020-ci ildə ermənilərin tərxiatına cavab olaraq keçirilən əməliyyatda Niftalı da var idi. Niftalı 14 oktyabrda Vətənin azadlığı uğrunda gedən döyüşlərdə igidlik nümunəsi göstərərək qəhrəmancasına şəhid olub. 16 oktyabrda doğulub böyüdüyi doğma Bərgüşad kəndində böyük bir el məhəbbəti ilə dəfn olunub. Vətənin qəhrəman oğlu Mehdi Niftalı Qnyaz oğlu ölümündən sonra Azərbaycan Respublikasının Prezidenti İlham Əliyevin sərəncamı ilə "Vətən uğrunda", "Suqovuşanın azadlığına görə" və "Cəsur döyüşçü" medalları ilə təltif olunub.

Bacısı Vüsalə Niftalılı günlərinin xatirələrini yada salır:

- Niftalı ilə birlikdə çox gözəl keçən uşaqlıq günlərimiz olub. Boylu-buxunlu, ağıllı, güllərüz qardaşımınla həmişə fəxr etmişəm. Mənə qəhrəman bacısı olmaq şərafətini də yaşatdı. O, həmişə ürəyimdə güllərlüzlü olaraq yaşayacaq. Niftalı olan yerdə sevgi var idi, həyat var idi...

Müharibədə olduğu hər gün zəng edirdi. Sonuncu dəfə oktyabrın 11-də zəng etmişdi. Güllüdü. Kəfi kök idi... Qələbə ilə qayıdacağını deyirdi. Mən söhbəti uzatmaq istəmədim, qorxurdum ki, düşmən telefonun dalğası ilə qardaşımın yerini müəyyənləşdirər, başına bir iş gələr. O, məndən hamını təkrar-təkrar soruşurdu. Yəqin şəhid olacağını bilirmiş qardaşım. Mənə dedi ki, heç nədən narahat olma. Qələbə bizimdir. Dualarınızı əskik etməyin. Dua edin ki, qələbə sevinci ilə qayıda bilək. Heyf, qələbəni görmədən şəhid oldu. Bizə qürur yaşadan qardaşım, qələbə bizim oldu.

*Elşən QƏNİYEV,
"Azərbaycan"*